

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Market of Thailand) เป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญ โดยเป็นตลาดรอง (Secondary Market) มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผ่านการซื้อขายในตลาดแรก (Primary Market) วัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อระดมทุนจากผู้มีเงินออม แต่ทำหน้าที่เป็นกลไกการทำงานโดยสนับสนุนตลาดแรกในการเสริมสภาพคล่องให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ง่ายขึ้น ธุรกิจที่จะเข้าทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้นั้นต้องมีการจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนก่อน ดังนั้นจึงถือได้ว่าตลาดหลักทรัพย์มีความสำคัญเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมการลงทุนระยะยาว รวมทั้งยังเป็นแหล่งระดมเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในการนำไปลงทุนขยายธุรกิจหรือปรับโครงสร้างทางการเงินให้เหมาะสม ทำให้ตลาดหลักทรัพย์มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและเป็นเครื่องมือสนับสนุนความเจริญของประเทศได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

การลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน ซึ่งมีเป้าหมายหลักคือการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากที่สุด การลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นสามัญนั้นนักลงทุนจะได้รับผลตอบแทนใน 2 รูปแบบ คือ ได้รับผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend) ที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือได้รับผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นที่ซื้อ (Capital Gain) ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักลงทุนที่คาดหวังผลตอบแทนที่สูง แต่ทั้งนี้การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์มีความอ่อนไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย จึงเป็นสาเหตุทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวอยู่เกือบตลอดเวลา ดังนั้นจึงมีการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ หลากหลายวิธี เพื่อกำหนดมูลค่าที่ควรจะเป็นของหลักทรัพย์ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นการคาดคะเนแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หรือการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยวิเคราะห์จากปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) เพื่อเป็นการให้ความรู้ทางวิชาการในการทำความเข้าใจต่อสภาพของการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนตามที่นักลงทุนได้คาดหวังไว้

สำหรับการวิเคราะห์หลักทรัพย์จากปัจจัยพื้นฐาน เป็นวิธีที่นำปัจจัยพื้นฐานด้านภาวะเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเองเข้ามาพิจารณาหรือคาดการณ์มูลค่าที่แท้จริงของราคาหลักทรัพย์ (วิชย บัวแดง, 2550)

ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องศึกษาวิเคราะห์และติดตามข้อมูลของหลักทรัพย์ที่บริษัทนั้นเสนอขายอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มผลตอบแทนให้แก่การลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์บริษัทแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์บริษัทเชิงคุณภาพ เป็นการพิจารณาถึงการบริหารงานของบริษัท ส่วนการวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักลงทุนทราบถึงฐานะการเงิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ซึ่งประเด็นหลักของการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและการประเมินราคาหลักทรัพย์ การวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ จึงเป็นเครื่องชี้ว่าอนาคตของธุรกิจนั้นควรจะไปในลักษณะใด (สุกฤตา โพธิ์ประสาธ, 2550)

ในอดีตได้มีการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งพบว่าอัตราส่วนทางการเงินเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากอัตราส่วนทางการเงินนั้นสามารถสะท้อนถึงสภาพคล่องในการดำเนินงานของบริษัท ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการจ่ายคืนทุนของกิจการและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้อัตราส่วนทางการเงินสามารถแสดงถึงนโยบายทางการเงินของบริษัท เกี่ยวกับการจัดการ โครงสร้างของเงินทุน ความสามารถในการกู้ยืมระยะยาวของบริษัทและความเสี่ยงระยะยาวของผู้ให้สินเชื่อได้ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนในหลักทรัพย์โดยเฉพาะกับนักลงทุน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจลงทุนให้ดียิ่งขึ้น (ย้งรัตน์ สิงหฤกษ์, 2543)

สำหรับอัตราส่วนการเงินที่นักลงทุนนิยมใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์นั้นก็คือ Price to Earning Ratio (P/E Ratio) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการหามูลค่าที่เหมาะสมของราคาหลักทรัพย์ โดยส่วนใหญ่เชื่อว่าหลักทรัพย์ที่มี P/E Ratio ต่ำจะดี คือ ยังมีโอกาสที่ราคาจะปรับตัวสูงขึ้นอีก แต่ในความเป็นจริงแล้วหลักทรัพย์บางตัวก็มี P/E Ratio สูง แต่ราคาก็ยังขึ้นต่อไปได้อีกเพราะพื้นฐานของบริษัทดีหรืออาจมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาสนับสนุน เช่น หลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงาน เป็นต้น (จิรวรรณ บุญอารีย์โรจน์, 2550)

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยน่าจะเป็นข้อมูลหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและผู้สนใจ สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อประเมินผลการดำเนินงานและการเติบโตของบริษัท และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุน ความสามารถในการทำกำไร อัตราการเติบโตของเงินปันผลตอบแทน ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์และการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มเติมต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

การลงทุนในหลักทรัพย์ถือเป็นทางเลือกหนึ่งของการลงทุนซึ่งสิ่งที่นักลงทุนต้องการคือการเข้าซื้อหลักทรัพย์ที่สามารถสร้างผลตอบแทนได้สูงสุด ดังนั้นการวิเคราะห์หลักทรัพย์จึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่นักลงทุนจะต้องนำมาใช้ในการพิจารณา ซึ่งการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทโดยใช้วิธีคำนวณจากอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ (Price/ Earnings per Share หรือ P/E) ถือเป็นอัตราส่วนทางการเงินหนึ่งที่นักลงทุนนิยมนำไปใช้วิเคราะห์หลักทรัพย์เพื่อให้ทราบว่าการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ซื้อขายกันในตลาดมีราคาที่สูงหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์

ซึ่งการพิจารณาในเรื่องของโครงสร้างเงินทุนของบริษัทก็เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะการที่บริษัทจัดหาเงินทุนจากการกู้ยืมภายนอกและใช้เงินทุนของบริษัทเอง ซึ่งระดับของเงินทุนจากการกู้ยืมเทียบกับเงินทุนของบริษัทเองเป็นเครื่องชี้ถึงความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ เนื่องจากยิ่งกู้จากภายนอกมากเท่าใดความเสี่ยงที่จะต้องจ่ายภาระผูกพันนี้ก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

จากการศึกษาของ Roswati (2007) ได้ศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนเงินหมุนเวียน อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี ต่อราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมค้าปลีก กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม กลุ่มอุตสาหกรรมบุหรี กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และกลุ่มอุตสาหกรรมเภสัชกรรม ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนทางการเงินหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าวสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ในช่วงระยะเวลา 1-3 เดือน หลังจากการนำส่งงบการเงินประจำปี

จึงเป็นที่มาของสมมติฐานการวิจัยดังนี้

H_1 : สัดส่วนหนี้สินในโครงสร้างเงินทุนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ

กำไรเป็นปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญและใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน

ในหลักทรัพย์ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สามารถสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของบริษัทและความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร

จากการศึกษาของภณิกา สัจจะเดชาชัย (2550) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ และใช้ประเมินความเสี่ยงจากการลงทุน กับราคาหลักทรัพย์ในหมวดอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่าอัตราส่วนทางการเงินที่มีอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นในหมวดอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คือ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets) ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นอัตราส่วนที่สำคัญที่ใช้วัดความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกิจการในการบริหารสินทรัพย์ เพื่อสร้างผลกำไร

จึงเป็นที่มาของสมมติฐานการวิจัยดังนี้

H₂: ความสามารถในการทำกำไรมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ

ทฤษฎี The Bird in the Hand Theory ทฤษฎีนี้เสนอโดย Gordon (1963) โดยกล่าวว่านโยบายเงินปันผลมีความสำคัญต่อมูลค่าของกิจการ โดยเชื่อว่าการจ่ายเงินปันผลจะทำให้มูลค่าหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ถือหุ้นมีความพอใจที่จะรับเงินปันผลในขณะนี้มากกว่ากำไรจากราคาหุ้นสามัญที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต จากการนำกำไรสะสมไปลงทุนต่อ เพราะเงินปันผลในปัจจุบันมีความแน่นอนมากกว่าผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับกลับมาในอนาคต เนื่องจากผู้ถือหุ้นไม่แน่ใจว่าจะได้รับเงินสดในอนาคตเท่ากับเงินปันผลที่ได้รับในปัจจุบันหรือไม่ จากแนวคิดนี้ผู้ถือหุ้นจะชอบให้กิจการจ่ายเงินปันผลมากกว่าเก็บไว้เป็นกำไรสะสมเพื่อนำไปลงทุนต่อ กล่าวคือ ถ้ากิจการจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงขึ้น ราคาหุ้นสามัญจะสูงขึ้นด้วย

จากการศึกษาของอภิวัฒน์ สุริยเดชกุล (2544) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์กับอัตราเงินปันผล เพื่อวิเคราะห์ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีเสถียรภาพในระยะยาวระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และอัตราเงินปันผลหรือไม่ โดยในการศึกษาใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2542 ผลจากการศึกษาพบว่าทั้งดัชนีราคาหลักทรัพย์และอัตราเงินปันผลนั้น มีความสัมพันธ์เชิงเสถียรภาพในระยะยาวระหว่างกัน ซึ่งพบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์ย้อนหลังไป 1 ช่วงเวลาและอัตราเงินปันผลย้อนหลังไป 1 ช่วงเวลา สามารถใช้ในการคาดคะเนดัชนีราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันได้อย่างมีนัยสำคัญ

จึงเป็นที่มาของสมมติฐานการวิจัยดังนี้

H₃: อัตราการเติบโตของเงินปันผลตอบแทน มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ

การพิจารณาปริมาณการซื้อขายหรือสภาพคล่องของหุ้นนับว่ามีส่วนสำคัญ หากหุ้นมีสภาพคล่องสูงหรือมีปริมาณหุ้นเข้ามาหมุนเวียนซื้อขายมาก การเข้าซื้อหรือขายย่อมทำได้ง่าย หากมีสภาพคล่องต่ำหรือมีปริมาณการซื้อขายน้อย การที่จะเสนอขายและเสนอซื้อย่อมเป็นไปได้ยาก เพราะขาดผู้เสนอขายและเสนอซื้อ ซึ่งจะส่งผลเสียต่อผู้ลงทุนที่มีความเร่งรีบในการใช้เงิน ดังนั้นการพิจารณาปริมาณการซื้อขายหุ้นจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพิจารณาลงทุนในหลักทรัพย์

จากการศึกษาของสุธาสิณี พลอยอรุณศรี (2548) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์กลุ่มสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีโคอินทิเกรชัน โดยใช้ข้อมูลรายสัปดาห์ ในระหว่างปี พ.ศ. 2542-2547 ผลการศึกษาพบว่าราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงคู่ลบภาพทั้งระยะสั้นและระยะยาวระหว่างกัน จึงเป็นที่มาของสมมติฐานการวิจัยดังนี้

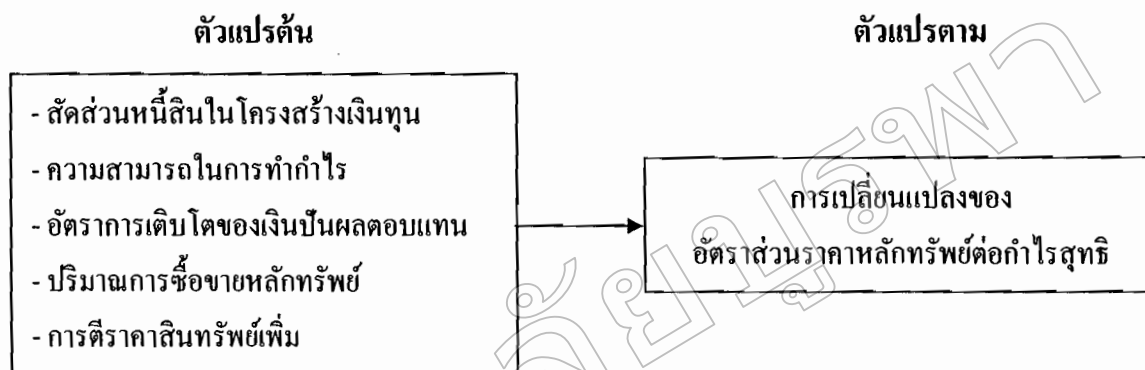
H_4 : ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ

จากการศึกษาของปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีในการอธิบายราคาหลักทรัพย์หุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีร่วมกันในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ลดลงตามระยะเวลา แต่ไม่เพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ามูลค่าตามบัญชี ผลการศึกษาปัจจัยพบว่ารายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ รายการขาดทุนจากการดำเนินงานหลัก ขนาดของกิจการ รายการตราสารหนี้ใหม่ ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้มูลค่าทางบัญชีสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากำไรทางบัญชี

จึงเป็นที่มาของสมมติฐานการวิจัยดังนี้

H_5 : การตราสารหนี้ใหม่ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ดังนี้
1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ และสามารถนำปัจจัยดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาลงทุนในหลักทรัพย์ควบคู่กับการใช้อัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ ซึ่งนักลงทุนสามารถใช้อัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิเป็นตัววัดขั้นพื้นฐานของหลักทรัพย์ที่เหมาะสมนำลงทุนเปรียบเทียบกับหลักทรัพย์อื่น ๆ
 2. ผลการศึกษานักลงทุนและผู้สนใจสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อประเมินผลการดำเนินงานและการเติบโตของบริษัท เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้
 3. เป็นหลักฐานทางวิชาการสำหรับผู้สนใจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับการวิจัยต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Cross Sector) โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการศึกษาใช้ข้อมูลทุกหมวดอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นกลุ่มที่มีข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครบถ้วน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการดำเนินงานขาดทุน เนื่องจากกิจการที่มีผลการดำเนินงานขาดทุนไม่สามารถคำนวณหาอัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ราคาตลาด (Market Price) คือ ราคาของหลักทรัพย์ใด ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขายครั้งล่าสุด เป็นราคาที่สะท้อนถึงความต้องการซื้อและความต้องการขายของผู้ลงทุนโดยรวมในขณะนั้น

อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend Yield) หมายถึง อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยคิดจากมูลค่าเงินปันผลต่อหุ้นหารกับราคาหุ้น ซึ่งหากหุ้นตัวใดมี Dividend Yield สูง แสดงว่าให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลมากกว่า ซึ่งสามารถเปรียบเทียบระหว่างหุ้นแต่ละตัวได้ว่าหุ้นตัวใดน่าสนใจมากกว่ากัน

อัตราส่วนราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรสุทธิ (PE Ratio) คือ ราคาตลาดของหลักทรัพย์หารด้วยกำไรต่อหุ้น ณ ปัจจุบัน หรือคาดการณ์ในอนาคต นักลงทุนจะใช้ PE Ratio เป็นตัววัดขั้นพื้นฐานของหลักทรัพย์ที่เหมาะสมว่าลงทุนเปรียบเทียบกับหลักทรัพย์อื่น ๆ ค่า Ratio นี้เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ยของตลาดและความคาดหวังต่อการเติบโตของกำไรของตลาด